

Список використаних джерел

1. Педагогічна майстерність вихователя дошкільного закладу : навчальний посібник / Л. П. Загородня, С. А. Тігаренко. – Суми: Університетська книга, 2010. – 319 с.
2. Степаненко М. Д. Сучасні трансформації життєвого простору особистості як поля її життєтворчості / М. Д. Степаненко // Гуманітарний часопис. – 2005, № 3. – С. 45-49 / Електронний ресурс [дата 13.03.2019] file:///C:/Documents%20and%20Settings/Alex/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%20%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%8B/Downloads/gumc_2005_3_9.pdf
3. Сучасне заняття в дошкільному закладі: навч.-метод. посіб. / за ред. Н. В. Гавриш; авт. кол.: Н. В. Гавриш, О. О. Ліннік, Н. В. Губанова. – Луганськ : Альма-матер, 2007. – 496 с.

Кіркова А. О., магістр
Обласний методичний кабінет
навчальних закладів мистецтва
та культури
(м. Полтава)

КОНКУРС ЯК ЗАСІБ ДУХОВНО-МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Духовно-моральне виховання молоді – це один з провідних напрямків державної політики України на сучасному етапі її становлення і розвитку. Питання підвищення рівня духовності, поваги до культурних, моральних цінностей, мистецтва набувають все більш актуального звучання та розглядається як невідмінна умова становлення духовно-багатої держави. Одними із засобів реалізації виховання молоді в наш час є конкурси.

Конкурс – це дієво-практична форма виховної роботи, яка передбачає стимулювання й активізацію різнобічної діяльності вихованців через змагання та суперництво. Під час конкурсів виявляються та розвиваються інтереси й творчі здібностей учасників, розширюються їхні знання та кругозір, активізується пізнавальна та інші види діяльності [1]. У посібнику з педагогіки С. Пальчевського використовується поняття «конкурсне змагання», яке «проводиться з метою виявлення обдарованих учнів і розширення можливостей для їхнього творчого саморозвитку. Досить поширені конкурси дитячих малюнків, технічної творчості, пісні. Передбачають спочатку участь у шкільних змаганнях, пізніше – у позашкільних» [4, С. 486].

Отже, поняття «конкурс» нами розглядається в якості однієї з найбільш цінних форм соціокультурної діяльності, яка включає в себе прояв ініціативності підростаючого покоління і творчого підходу як базові фактори.

У сучасної української молоді існує проблема – розподілу вільного часу, і саме конкурс є важливим організуючим фактором його правильного розподілу з тим, щоб молоді люди отримали та збагатили свій інтелектуальний і культурний розвиток. Такі заходи також є формою культурного відпочинку і адресовані не лише для дитячої та молодіжної, а й дорослої

аудиторії. Слід зазначити, що конкурс є важливою формою організації художньої творчості: крім безпосередньої можливості творчої самореалізації будь-якого виконавця або колективу, цей захід має атмосферу свята і породжує позитивні емоції, демонструючи дійсно гідні і визнані досягнення [2].

Конкурси відбуваються на різних територіальних рівнях – місцеві (наприклад, на рівні середньої школи), районні, обласні, всеукраїнські. І незалежно від рівня і статусу конкурсу, він завжди є цінним внеском у культурне життя того міста чи регіону, де він проводиться. Практично в усіх сферах мистецтва – музики, живопису, кінематографії, театрі і навіть телебаченні – конкурс набув широкого визнання і поширення. Наприклад, у Полтавській області Обласний методичний кабінет навчальних закладів мистецтва та культури щорічно проводять та організують велику кількість конкурсів як регіонального так і всеукраїнського значення, у яких беруть участь учні 46-ти мистецьких шкіл та вищих мистецьких навчальних закладів I-II рівнів акредитації, серед них: Всеукраїнський фестиваль-конкурс «Барви Полтави» виконавської майстерності гри на народних інструментах учнів та викладачів мистецьких шкіл; Обласний телешоу-конкурс дитячої пісні і танцю «Естрадна веселка» ім. В. Прокопенка учнів мистецьких та загальноосвітніх навчальних закладів та аматорських дитячих колективів; Обласний конкурс образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва «Світ навколо нас»; Обласний конкурс образотворчого мистецтва «Герої очима дітей», Обласний етап Всеукраїнського конкурсу образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва «Об'єднаймося ж брати мої» присвяченого Шевченківським дням; Обласний фестиваль «Серце віддаю дітям» виконавської майстерності викладачів мистецьких шкіл; Відкритий мистецький фестиваль-конкурс вокально-хорового мистецтва пам'яті Раїси Кириченко «Пісенні крила Чураївни» та багато інших [3]. Основною метою конкурсів є: виявлення та підтримка обдарованої молоді, стимулювання творчої активності, пошук кращих творчих робіт, хореографічних та музичних постановок та розвиток нових форм українського мистецтва, формування любові до рідного краю, популяризація національного мистецтва, залучення до творчості та мистецтва, виховання любові до національної культури та фольклору, патріотизму.

Таким чином, конкурси – це актуальна форма соціально-культурної діяльності дітей і молоді. Конкурс є важливою організаційно-художньою формою творчості – несе особливу атмосферу свята, демонструє кращі досягнення художніх колективів і виконавців. У поєднанні із темою патріотизму, конкурс набуває статусу заходу, який сприяє розвитку духовно-моральних якостей і почуття єднання зі своєю Батьківщиною.

У сучасних умовах соціальної та економічної нестабільності, організація конкурсної діяльності є найбільш складним і важливим завданням, що стоїть перед державою, адже конкурс є активатором творчої діяльності та унікальною формою подання художньої творчості для всіх груп населення.

Список використаних джерел

1. Корецька Л. В. Увага: обдаровані діти! - Методичні рекомендації на допомогу організаторам роботи з обдарованими дітьми / Л. В. Корецька, А. І. Паль-

- чевський. - Педагогіка [Текст] : навчальний посібник / С. С. Пальчевський. – К. : Каравела, 2007. – 576 с.
2. Качинська Л. Л. Виховний процес у сучасній школі [Текст] / Л. Л. Качинська. – Рівне, 1997. – 154с.
 3. Корецька Л. В. Увага: обдаровані діти! : Методичні рекомендації на допомогу організаторам роботи з обдарованими дітьми / Л. В. Корецька, А. І. Постельняк. - Кіровоград: Видавництво КООШПО імені Василя Сухомлинського, 2008. – 137 с.
 4. Обласний методичний кабінет навчальних закладів мистецтва та культури [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Електронні дані. – Архів: 2018. – Режим доступу: <http://arhivmetodkabinet.tilba.ws/2018>.

Мірошниченко Т. В., к.п.н.,
доцент Полтавський національний
педагогічний університет
імені В. Г. Короленка
(м. Полтава)

ПЕДАГОГІЧНА ФАСИЛІТАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Соціальне замовлення на гуманістично орієнтованого педагога, здатного до творчого розв'язання педагогічних завдань, актуалізує проблему якісної професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів на засадах суб'єкт-суб'єктної взаємодії учасників освітнього процесу. Пошук ефективних методів, засобів, технологій формування фахових компетентностей студентів обумовлює звернення до педагогічної фасилітації – особливого типу співпраці, що забезпечує створення психологічно комфортних умов для творчого саморозвитку і самореалізації особистості.

Розробку концепції педагогічної фасилітації почав у 50-х рр.ХХ ст. К. Роджерс разом з іншими представниками гуманістичної психології (А.Маслоу, Дж.Олпорт, Р.Мей). Проблема дослідження змісту, структури, технологій фасилітативного впливу була предметом розгляду таких учених, як І. Авдеева, О. Галіцян, А. Гельбак, Н. Дідур, М. Квас, О. Кондрашихіна, О. Матвієнко, О. Фісун, К. Шевченко та інших.

У психолого-педагогічну теорію і практику термін «фасилітація» ввів американський психотерапевт і педагог К.Роджерс, раніше розвинувши його в недирективній, людиноцентрованій (person-centered) психотерапії. На думку вченого, під фасилітацією навчання слід розуміти «тип навчання, при якому педагог-фасилітатор, займаючи партнерську позицію, сприяє розвитку учня і може сам навчитися жити» [1, с. 225].

Реалізації фасилітативного підходу в підготовці майбутніх учителів початкової школи сприяють пошук і запровадження особистісно орієнтованих технологій, що спрямовані на усвідомлення студентами суспільної значущості професії педагога, формування вмінь здійснювати педагогічну рефлексію, а також забезпечення гуманістичного освітнього середовища.